

Su Samurunun Gece Yarısı Treni

Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Gece Yarısı Treni

Ebru Mina TOMURCUK

Ollie adlı su samuru, geniş ve kıvrımlı bir nehrin kıyısında yaşıyordu. Parlak kahverengi tüyleri, açık kahverengi bir karnı ve merakla parlayan parlak kehribar rengi gözleri vardı. Her gece kırmızı örgü atkısını takar ve yeşil çantasını yanına alırdı. Bir akşam, ay dolunayken Ollie yerin derinliklerinden gelen yumuşak bir gümbürtü duydu. Bir tren sesi gibiydi!

Ollie kulağını serin nehir kıyısına dayadı. Gümbürtü yükseldi, sonra kayboldu. 'Nehrin altında bir tren mi?' diye fısıldadı. Uzun bıyıkları heyecanla titredi. Sesi takip ederek gizli bir patıkaya vardı. Orada, eğrelti otlarından bir perdenin arkasında küçük bir taş istasyon buldu. Bir tabelada şöyle yazıyordu: GECE YARISI TRENİ.

İstasyonda Tilly adında yaşlı bir kaplumbağa platformu süpürüyordu. Mavi kurdeleyle bağlanmış hasır bir güneş şapkası takmıştı ve burnunda yuvarlak gözlükleri vardı. 'Hoş geldin, küçük su samuru,' dedi kırışık bir gülümsemeyle. 'Gece yarısı treni her gece burada durur. Ama bu gece nehir hızla yükseliyor.' Ollie'nin kehribar gözleri kocaman açıldı.

Nehir dönüp köpürüyor, küçük istasyona doğru yaklaşıyordu. Su platform basamaklarına vuruyordu. 'İstasyon su altında kalırsa tren burada duramaz,' dedi Tilly sakince. 'Gece yarısından önce onarmalıyız.' Ollie'nin kalbi hızla çarptı. Yardım etmek istiyordu ama su derin ve soğuk görünüyordu. 'Ben ne yapabilirim?' diye sordu.

Tilly rayın yanındaki taş ve çamur yığınının işaret etti. 'Suyu dışarıda tutmak için bir duvar örmeliyiz,' dedi. 'Ben büyük taşları taşıyım, sen de aralarına çamuru sıkıştırırsın.' Ollie başını salladı. Küçük perdeli patileriyle çamuru avuçladı. Tilly güçlü ön pençeleriyle ağır taşları itti. Yan yana çalıştılar.

Su yükselmeye devam etti. Ollie içinde bir endişe kıpırtısı hissetti. 'Bu çok fazla!' diye bağırdı. Tilly durdu ve ona nazıkçe baktı. 'Bir taşla başla, küçük dostum. Büyük işler böyle yapılır.' Ollie derin bir nefes aldı. Daha çok çamur sıkıştırdı. Tilly bir taş daha yuvarladı. Yavaş yavaş duvar büyümeye başladı.

Çalışırken Ollie'nin kırmızı atkısına çamur sıçradı. Umursamadı. Akli treni düşünmekle meşguldü. 'Gerçekten gelecek mi?' diye sordu. Tilly gülümsedi. 'Gece yarısı treni her zaman gelir,' dedi. 'Ama kuru bir istasyon ve güvenli bir ray ister. Neredeyse bitti.' Kırışik pençesiyle duvara vurdu.

Birden büyük bir dalga duvarın üzerinden aştı! Ollie şaşkınlıkla nefes aldı. 'Ah hayır!' Ama Tilly sakın kaldı. 'Çabuk, Ollie! Daha çok çamur getir!' Ollie nehir kıyısına koştu ve kocaman bir avuç dolusu çamur aldı. Boşluğa sıkıştırdı. Tilly üstüne bir taş itti. Dalga durdu. Duvar dayandı. Ollie mutlu bir ciyıklama çıkardı.

Çalışmaya devam ettiler, taşları ve çamuru taşıdılar. Ollie'nin kolları ağrıyordu ama durmadı. Tilly küçük bir şarkı mırıldandı. 'Takım çalışması hayalleri gerçekleştirir,' diye şarkı söyledi. Ollie kıkırdadı ve ona katıldı. İstasyonun zemini kurumaya başladı. Su basamaklardan geri çekildi. 'Bak!' diye bağırdı Ollie. 'İşe yarıyor!'

Ay gökyüzünde daha da yükseldi. Ollie ve Tilly duvarlarına bakmak için geri çekildiler. Eğri büğrü ve tümsekiydi ama güçlüydü. İstasyon kuruydu ve güvenliydi. 'Başardık!' diye sevindi Ollie. Tilly gözlüklerini düzeltti. 'Birlikte başardık,' dedi. 'En iyi yol bu.' Ollie'nin kehribar gözleri gururla parladı.

Tam o sırada yerin altından yumuşak bir düdük sesi yankılandı. Gece yarısı treni geliyordu! Ollie'nin kalbi yerinden fırladı. Yer gümbürdedi. Tünelden sıcak bir ışık parladı. Tren istasyona gürültüyle girdi ve yumuşak bir tıslamayla durdu. Pencereleri ateş böcekleri gibi parlıyordu. Ollie kırmızı atkısını havada salladı.

Trenin kapıları açıldı ve bir kondüktör fare başını uzattı. 'Herkes trene!' diye ciyakladı. Ollie Tilly'ye baktı. 'Benimle gelir misin?' diye sordu. Tilly kıkırdadı. 'Bu gece olmaz, küçük su samuru. Ama sen git ve yolculuğun tadını çıkar.' Ollie ona sarıldı. 'Bana takım çalışmasını öğrettiğin için teşekkür ederim,' dedi. Tilly'nin kırıksık gülümsemesi genişledi.

Ollie trene bindi. Koltuklar yumuşacıktı ve pencereler pırıl pırıl parlıyordu. Tren hareket ederken Ollie, Tilly'ye el salladı. Tilly de kırıxık pençesiyle karşılık verdi. Tren nehrin altından süzöldü ve Ollie pencerelerin yanından yüzen balıklar gördü. Hayatının en büyülu yolculuğuydu. İçi sıcacık ve mutluydu.

Ollie istasyona döndüğünde güneş doğuyordu. Tilly bir fincan sıcak kakao ile bekliyordu. 'Maceran nasıldı?' diye sordu. 'Harikaydı!' dedi Ollie. 'Ama en güzel yanı neydi biliyor musun? İstasyonu seninle onarmak. Büyük maceralar arkadaşlarla birlikte çalışınca daha eğlenceli.' Tilly başını salladı. 'Bu, akılda tutmaya değer bir ders.'

O geceden sonra Ollie, Tilly'nin istasyonu güvende tutmasına yardım etti. Yavaşlamayı ve takım olarak çalışmayı öğrendi. Nehir her yükseldiğinde birlikte taşları ve çamuru taşıdılar. Ve her gece yarısı tren neşeli bir düdükle durdu. Ollie, arkadaşlar yan yana geldiğinde hiçbir sorunun çok büyük olmadığını biliyordu.

Ve eğer bir gün nehir kıyısına giderseniz, iyice kulak verin. Gece yarısı treninin gümbürtüsünü duyabilirsiniz. Kırmızı atkılı bir su samuru ve hasır şapkalı bir kaplumbağanın birlikte çalıştığını görebilirsiniz. Size maceranın paylaşınca en güzel olduğunu ve takım çalışmasının her istasyonu biraz daha sıcak ve kuru yaptığını söyleyecekler.